

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsyningsmæssige foranstaltninger.

Fremsat den 10. marts 1975 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 236 af 6. juni 1968 om forsyningsmæssige foranstaltninger affattes § 1, *stk. 1*, således:

„Er der på grund af internationale forhold opstået — eller udsigt til, at der vil opstå — mangel på nødvendige varer, kan

handelsministeren, for energiforsyningsens vedkommende med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg og for andre varers vedkommende med tilslutning af et af folketingets nedsat udvalg, fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger i det omfang dette skønnes påkrævet.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, der gennemførtes i 1968 — jfr. bilag 1 og Folketings-tidende 1967-68, sp. 985, 1948, 3462, 3774; tillæg A, sp. 1637; tillæg B, sp. 347 og tillæg C, sp. 447 — giver hjemmel for handelsministeren til at fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling og placering af landets varebeholdninger i det omfang dette skønnes påkrævet. Loven finder kun anvendelse i tilfælde af varemangel eller truende varemangel, der skyldes internationale forhold, og handelsministerens beføjelser skal udøves med tilslutning af folketingets valutaudvalg, der er nedsat i henhold til § 13 i lov om valutaforhold, som har følgende ordlyd:

„Folketinget vælger af sine medlemmer et udvalg på 17 medlemmer. Over for dette udvalg skal vedkommende minister redegøre for mere betydende foranstaltninger, som gennemføres i medfør af lovens bestemmelser.“

Formålet med forslaget om ændring af lov om forsyningsmæssige foranstaltninger — jfr. parallelteksten bilag 2 — er *dels* at skabe mulighed for at overflytte behandlingen af forbrugsbegrænsende foranstaltninger på *energiområdet* fra valutaudvalget til det af folketinget ved folketingets beslutning den

Handelsmin. j. nr. 508-2-1974.

16. maj 1974 nedsatte energipolitiske udvalg, som efter sit kommissorium bl. a. behandler sager om tilførsel, produktion og anvendelse af alle former for energi, *dels* at skabe en klar hjemmel til i mangel-situationer at gennemføre prisudligningsordninger, såfremt import måtte finde sted til stærkt varierende priser, således som det var tilfældet under energikrisen i vinteren 1973-74.

Idet der i øvrigt henvises til bemærkningerne til det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om oplysnings- og salgsplygt vedrørende kulbrinter, bemærkes, at de foreslåede lovændringer ikke kan betragtes som en nødvendig følgelovgivning til det Internationale Energi Program (IEP-aftalen), men at deres betydning understreges af aftalen, hvis formål bl. a. er at styrke deltagerlandenes forsyningsberedskab på energiområdet.

Med indføjelser af ordet „prisudligning“ er det ikke tilsigtet at skabe baggrund for en omfordeling af ekspropriationslignende karakter med hensyn til f. eks. olieselskabernes normale fortjeneste ved salg af olieprodukter. Formålet er alene at kunne skabe lighed mellem forbrugerne i en krisesituation.

For Grønlands vedkommende henvises til det af ministeren for Grønland den 15. november 1974